

Regioonide Komitee arvamus teemal „Bioloogilise mitmekesisuse poliitika ELi ja rahvusvahelisel tasandil pärast 2010. aastat”

(2010/C 267/08)

REGIOONIDE KOMITEE

- väljendab muret bioloogilise mitmekesisuse pideva vähenemise tõsiste tagajärgede üle nii eetilistel põhjustel kui ka eesmärgiga tagada majanduslik ja sotsiaalne stabiilsus, leevendada kliimamuutusi ja saavutada aastatuhande arengueesmärgid;
- rõhutab, et bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks ELis ja kogu maailmas peavad kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel olema piisavad inimressursid ning finants- ja tehnilised vahendid, mis oleksid proportsionaalsed nende vastutusega ja bioloogilise mitmekesisuse kadumise peatamise ülesandega. Komitee ärgitab kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi eeskujuga näitama;
- julgustab ELi 2020. aasta bioloogilise mitmekesisuse strateegias keskenduma piiratud hulgale alleesmärkidele, sealhulgas põllumajanduse, kalanduse, maakasutuse, elupaikade hävimise ja killustumise valdkonnas, mis võimaldavad kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel oma panust mõõta ja võtta aegsasti parandusmeetmeid;
- kutsub eesmärkide saavutamise nimel suurendama märkimisväärselt rahalisi vahendeid 2013. aasta järgsetes ELi eelarvetes ning palub Euroopa Komisjonil muuta ELi rahaliste vahendite eraldamine võimalikult tõhusaks ning lahendada eelkõige praegune bioloogilise mitmekesisuse valdkonna alarahastatus struktuurifondidest, ning otsima viise parandada integreeritud mudeli tõhusust bioloogilise mitmekesisuse ja Natura 2000 rahastamiseks;
- palub ELil ja Euroopa Komisjonil tungivalt kaaluda Regioonide Komitee määramist ÜRO bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste kümnendal konverentsil osaleva ELi delegatsiooni vaatlusjaliikmeks, et tagada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste korralik esindatus. Komitee soovib anda oma panuse detsentraliseeritud koostöö edendamise kaudu asjaomases valdkonnas;
- ergutab konventsiooni osaliste kümnendat konverentsi lisama strateegiakavale 2011–2020 eraldi otsuse seoses kohalike omavalitsustega, sealhulgas kohalike omavalitsusi ja bioloogilist mitmekesisust käsitleva tegevuskava 2011–2020, eesmärgiga edendada ja arendada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste märkimisväärset panust bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste strateegiakava elluviimisel.

Raportöör:	Runneymede'i volikogu liige Linda Gillham (UK/EA)
Viitedokument:	Teatis „Valikuvõimalused ELi visiooniks ja eesmärgiks bioloogilise mitmekesisuse valdkonnas pärast 2010. aastat”
	KOM(2010) 4 lõplik

I. POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

A. Üldised märkused

1. leiab, et bioloogilise mitmekesisuse kaitse on inimeste ja heaolu seisukohast väga oluline nii otseselt kui ka kaudselt teenuste kaudu, mida ökosüsteem osutab. Kõigil inimestel on õigus tervisele ja säästvale keskkonnale. See nõuab bioloogilise mitmekesisuse säilitamist ja säästvat kasutamist, austades bioloogilise mitmekesisuse kesksel rollil ülemaailmses nälvastases võitluses ja võitluses toiduga kindlustatuse eest. Komitee väljendab muret ökosüsteemide bioloogilise mitmekesisuse pideva vähenemise tõsiste tagajärgede üle praeguste ja tulevaste põlvkondade jaoks nii eetilistel põhjustel kui ka tunnustades bioloogilise mitmekesisuse olemuslikku väärtust, aga ka eesmärgiga tagada majanduslik ja sotsiaalne stabiilsus, leevendada kliimamuutuseid ja saavutada aastatuhande arengueesmärgid;

2. toetab lisaks looduse kui inimkonna vara olemusliku väärtuse esile toomisele ka tööd bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenuste majandusliku väärtustamise nimel ning selle kajastumist ka poliitika kujundamises. Komitee avaldab rahulolu, et tänu rahvusvahelisele ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse vähenemise majanduslike aspekte käsitlevale uuringule on hakatud üha enam mõistma bioloogilise mitmekesisuse majandusväärtust ja asjaolu, et tegevusetus toob kaasa ülisuured rahalised kulud. Komitee tervitab asjaolu, et uuringu administraatoritele mõeldud aruandes D 2 leiab eraldi käsitlemist kohalik ja piirkondlik mõõde;

3. toob esile, et ELi ja rahvusvahelised 2010. aasta eesmärgid on olnud väga olulised kasulike meetmete loomisel bioloogilise mitmekesisuse kaitseks kohalikul ja piirkondlikul tasandil kogu maailmas. Üle Euroopa Liidu võib leida palju heade tavade näiteid. Komitee on siiski tõsiselt mures asjaolu üle, et selge lünga tõttu antud lubaduste ja tegelikult võetud meetmete vahel ei ole saavutatud ei ELi ega ülemaailmseid bioloogilise mitmekesisuse eesmärgi aastaks 2010;

4. on seisukohal, et bioloogilise mitmekesisuse eesmärkide saavutamiseks on riigiasutuste, sh kohalike ja piirkondlike omavalitsuste jaoks väga oluline saavutada hea tasakaal arengupoliitika ja bioloogilise mitmekesisuse eesmärkide vahel ning ergutada majandusstiimulite kasutamist bioloogilise mitmekesisuse säilitamise edendamiseks;

Kohalike ja piirkondlike omavalitsuste kaasamine paremasse valitsemisse ja teabevahetusse

5. rõhutab kohalike ja piirkondlike omavalitsuste rolli bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamisel ja bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise strateegiate loomisel asjaomastes kohalikes ja piirkondlikes omavalitsustes. Seda tuleb käsitleda märtsis 2010 avaldatud Eurobaromeetri küsitluse valguses, milles uuriti eurooplaste hoiakuid bioloogilise mitmekesisuse suhtes. Küsitluse kohaselt on vaid 38 % eurooplastest sellest mõistest teadlikud ja üksnes 17 % leiab, et bioloogilise mitmekesisuse vähenemine avaldab neile otsest mõju. Seetõttu kinnitab komitee oma soovi edendada bioloogilise mitmekesisuse säilitamise projekte ja aidata tekitada kodanike huvi kohalikul ja piirkondlikul tasandil ning luua sünergiat sidusrühmade ja riigiasutuste vahel. Sel eesmärgil korraldab komitee üritusi OPEN DAYS 2010 raames;

6. rõhutab, et bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks kogu maailmas peavad kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel olema piisavad inimressursid ning finants- ja tehnilised vahendid, mis oleksid proportsionaalsed nende vastutusega ja bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamise ülesandega. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on parimas positsioonis toetamiseks kohalike kogukondi nende kohaliku keskkonna kaitsmisel ja vabatahtlike ühendusi avalikkuse innustamisel ja kaasamisel looduskeskkonna säilitamiseks. Muude asjaomaste vastutusala hulka kuuluvad haridus, tervishoid ja heaolu, maaplaneerimine ja maaomand. Komitee ärgitab kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi eeskujuna näitama;

7. leiab, et ÜRO rahvusvaheline bioloogilise mitmekesisuse aasta 2010 tugevdab ELi ja rahvusvahelise tasandi poliitilist pühendumist ülemaailmse bioloogilise mitmekesisuse kriisi lahendamisele, ärgitades samas kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi selles aktiivselt osalema;

8. tervitab paljude kohalike ja piirkondlike omavalitsuste käivitatud projekte bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks (näiteks kaitstud loodusala rajamine, kahjustunud elupaikade taastamine ning märgalade ja muude ökosüsteemide säilitamise projektid, roheliste võõndide loomine või linnaplaneerimisel bioloogilise mitmekesisuse kaitse kriteeriumidega arvestamine) ja kodanike teadlikkuse tõstmiseks bioloogilise mitmekesisuse teemadest, nt võistlused parima aia ja roheline linnaruumi väljaselgitamiseks. Koduaiad kujutavad endast olulist peidupaika lindudele ja loomadele ning on olulised ka seepärast, et jahutavad ja filtreerivad õhku ning ladustavad süsinikdioksiidi;

B. ELi 2020. aasta bioloogilise mitmekesisuse strateegia

9. tervitab visiooni aastaks 2050 ning uut ja ambitsioonikat eemärki „peatada 2020. aastaks ELis bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ja ökosüsteemi teenuste kahjustumine ja need võimaluste piires taastada, suurendades ELi panust maailma bioloogilise mitmekesisuse vähenemise ärahoidmisesse”, nagu lepitati kokku 15. märtsil 2010 toimunud keskkonnanõukogul ja kinnitati 25.–26. märtsil 2010 toimunud Euroopa Ülemkogul. See annab tunnistust ELi uuendatud kohustusest saavutada käegakatsutavaid tulemusi;

10. komitee väljendab siiski muret selle üle, et ELi 2020. aasta strateegia säästva kasvu eesmärgi raames on bioloogiline mitmekesisus allutatud majanduskasvu ja vähe süsihappegaasi tekitava majanduse taotlemisele, mitte ei esine iseseisva väärtusena;

11. tervitab asjaolu, et kooskõlas komitee varasemate soovitusetega on 2020. aasta eesmärgi puhul arvestatud ökosüsteemi teenustega, eesmärgiga need taastada ja muuta seeläbi praegust suundumust. Samas palub komitee sellega seoses Euroopa Komisjonil ja liikmesriikidel täpsustada, kuidas tuleks kohalikul ja piirkondlikul tasandil tõlgendada eesmärgi piiramist sõnastusega „nende taastamine võimaluse piires”;

12. nõustub nõukoguga, et tõsiste ökoloogiliste, majanduslike ja sotsiaalsete tagajärgede ärahoidmiseks on vaja viivitamatuid ja tõhusaid meetmeid;

13. tunnustab, et see on tähtis samm, et näidata ELi pühendumust tegutseda ja näidata eeskujuga 2010. aasta oktoobris Nagoyas toimival bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste kümnel konverentsil;

14. toetab nõukogu üleskutset Euroopa Komisjonile esitada ELi 2020. aasta bioloogilise mitmekesisuse strateegia, kus võetakse arvesse bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste kümenda konverentsi tulemusi;

15. rõhutab, et ELi 2020. aasta bioloogilise mitmekesisuse strateegia võib aidata saavutada 2010. aasta järgseid ELi ja globaalseid bioloogilise mitmekesisuse eesmärke ainult juhul, kui sellega toetatakse kindlalt kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi ning teisi maakasutajaid või –omanikke. Strateegia raames tuleb käsitleda keskkonnaalaste ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse meetmete alarahastatust struktuurifondidest ning edendada heade tavade tutvustamist, et suurendada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste volitusi meetmete võtmiseks kohapeal. Heade tavade edendamine ametiasutuste hulgas ja foorumi loomine ühiste probleemide tuvastamiseks ning bioloogilise mitmekesisuse alaste lahenduste jagamiseks aitab suurendada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste suutlikkust;

16. tõdeb rõõmuga, et nõukogu ⁽¹⁾ on võtnud arvesse komitee üleskutset rajada „ökoloogiline infrastruktuur” ⁽²⁾ ja andnud

⁽¹⁾ CdR 22/2009 fin.

⁽²⁾ Keskkonnanõukogu 15. märtsi 2010. aasta järeldused.

Euroopa Komisjonile nõusoleku valmistada ette ELi 2010. aasta järgne ökoloogilise infrastruktuuri strateegia, mis peab kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega hõlmama territoriaalset mõõdet ning võimaldama juba olemasolevate eelkõige kohaliku ja piirkondliku tasandi algatuste lülitamist ühtsesse raamistikku;

Kohalike ja piirkondlike omavalitsuste roll ELi 2020. aasta bioloogilise mitmekesisuse strateegia edendamisel

17. rõhutab, et ELi 2020. aasta uus bioloogilise mitmekesisuse strateegia on edukas juhul, kui kõik osalejad ja kohalikud sidusrühmad osalevad poliitika väljatöötamises ja rakendamises ning lähtuvad seejuures tõelisest mitmetasandilise valitsemise mudelist. Oluline on tuua kokku kõik bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemide kaitsmisesse kaasatud sidusrühmad, sh teaduseksperdid, bioloogilise mitmekesisuse tegevuskavade autorid, valitsusvälised organisatsioonid ja haridusasutused;

18. rõhutab vajadust kohaldada linnu- ja elupaikade direktiive täielikult ka kohalikul ja piirkondlikul tasandil, kiirendada Natura 2000 võrgustiku loomist ja täielikku väljaarendamist, tagada asjakohane rahastamine, arvestades ka sellega, et bioloogiline mitmekesisus jaotub ELis ebahõltselisel, ning viia ellu tõhusad juhtimise ja taastamise meetmed;

19. tervitab sellega seoses keskkonnanõukogu 15. märtsil tehtud üleskutset valida osalusel põhinev lähenemisviis, mis „toob omakorda kaasa vajalikke ja täiendavaid altpoolt tulevaid algatusi otseselt maa- ja merekasutuse korraldusega tegelevatelt inimestelt ja eelkõige kohalike kogukondadelt”;

20. toonitab kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ülitähtsast rolli kodanike teadlikkuse tõstmisel bioloogilise mitmekesisuse tähtsusest ning kutsub liikmesriike üles pakkuma suuremat toetust Euroopa ja liikmesriikide õigusaktide kohaldamisel;

21. ärgitab kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi koostama bioloogilise mitmekesisuse programme ja lisama bioloogilise mitmekesisuse eesmärgid oma maaplaneerimise ja maakasutuslubade poliitikasse, et edendada haljasalade laiendamist eesmärgiga vältida pinnase degradeerumist, ökosüsteemide kahjustumist, maastike ja elupaikade killustumist ning otsida võimalusi looduslike elupaikade taastamise või rajamise kombineerimiseks ruumilise ja maakasutuse planeerimise algatustega; märgib aga, et hõreda asustusega piirkondades ja piirkondades, kus on hea juurdepääs haljasaladele, millest suur osa on kaitse all, on oluline täpsustada ja tõsta looduskaitselise kvaliteeti ning tõhustada maakasutuse koordineerimist;

22. on arvamusel, et kuna nõukogu on tunnustanud vajadust edendada parimate tavade tutvustamist selleks, et tagada ressurside optimeerimine võitluses bioloogilise mitmekesisuse vähenemisega, peavad Euroopa Liit ja liikmesriigid suurendama oma toetust sellisele tavade tutvustamisele kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahel;

23. avaldab toetust sellistele algatustele ja võrgustikele nagu näiteks LIFE + ja „Bioloogilise mitmekesisuse Euroopa pealinnad”, mis aitavad kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel oma vabatahtlikult võetud kohustusi täita ning tagavad parimate tavade vahetamise ELi tasandil;

Bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise põhimõtte lisamine võtmevaldkondadesse

24. märgib, et bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenuste alalhoidmine on valdkondadevaheline teema, mis nõuab süsteemset lähenemisviisi, mille puhul peavad kõigi tasandite kõik eri osalejad koostööd tegema;

25. kordab oma arvamuses „Bioloogilise mitmekesisuse hävimise peatamise hoogustamine”⁽³⁾ esitatud valdkonnaspetsiifilisi soovitusi ja toob esile, et bioloogilise mitmekesisuse tõhus ja tugev kaitse on üksnes võimalik juhul, kui see lisatakse laiemasse strateegiasse ja poliitikavaldkondadesse, mille raames käsitletakse neid võtmesektoreid, mis vastutavad elupaikade hävimise, killustumise ja kahjustumise eest maakasutuse muutumise, saastuse jms tõttu. Nende hulka kuuluvad põllumajandus ja metsandus, energiatööstus, transport, kliimamuutused, regionaalareng ja ruumiline planeerimine. Samuti tuleb kõikides rahvusvahelistes kaubanduslepingutes, milles EL osaleb, arvesse võtta bioloogilise mitmekesisuse vähenemist ja püüda seda leevendada;

26. tuletab meelde, et komitee on kutsunud liikmesriike läbi vaatama oma maksusüsteeme, et muuta need bioloogilise mitmekesisuse jaoks soodsamaks, näiteks vähendama käibemaksu mahepõllumajanduse või Natura 2000 aladest pärit toodetele või kaotama lõivud, maksud ja toetused, mis toetavad bioloogilisele mitmekesisusele ebasoodsat tegevust;

27. rõhutab, et bioloogilise mitmekesisuse kaitse ja taastamine pakub kulutõhusaid võimalusi kliimamuutuste leevendamiseks või nendega kohanemiseks, nt roheliste koridoride loomine märgalade arendamiseks ja taastamiseks, jõgede loodusliku seisundi taastamine ja nn roheliste katuste või oluliste biotoopide võrgustike arendamine;

Kindlate alleesmärkide ja näitajate sätestamine ning nende saavutamiseks kulutõhusate meetmete loomine

28. julgustab Euroopa Komisjoni keskenduma piiratud hulga alleesmärkidele, mis aitavad koostada lihtsa ja selgelt väljendatud strateegia ning võimaldavad kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel oma panust mõõta ja võtta aegsasti parandusmeetmeid. Raskesti mõõdetavad seisundipõhised eesmärgid peavad muutuma survepõhisteks eesmärkideks. Alleesmärkide arv peaks piirduma viie või kuuega ning sisaldama põllumajandust, kalandust ja merekeskkondi, maakasutust ning elupaikade hävimist ja killustumist;

29. soovib määratleda maakasutuse ja ruumilise planeerimise alleesmärgid väga hoolikalt ning kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, et lahendada elupaikade hävimise ja killustumisega

⁽³⁾ CdR 22/2009 fin.

seotud probleemid. Kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on ülitähtis roll ökoloogiliste võrgustike kontseptsiooni ellurakendamisel ning nad on parimas positsioonis arvestamiseks tiheda asustusega alade või hõreda asustusega alade erinevate vajadustega. Kohalike ja piirkondlike omavalitsuste panus oleks nimetatud eesmärgi saavutamisel väga suur;

30. rõhutab, et selge aluse kehtestamine, mida Euroopa Keskkonnaagentuurilt käesoleva aasta juuniks oodatakse, on oluline, kuna see võimaldab bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamiseks kehtestatud alleesmärkide ja näitajate ning ökosüsteemide taastamise pidevat jälgimist ja aruandlust. Positiivse meetme loomine nõuab kvaliteetseid lähteandmeid ja pidevat jälgimist ning selle saavutamine nõuab märkimisväärselt suuremat rahastamist. Osaliselt võib selle saavutada arendajate õlule asetatud kohustuste kaudu, aga kui EL ja liikmesriigid ei nõustu selle eesmärgi rahastamist märkimisväärselt suurendama, siis on kohalike ja piirkondlike omavalitsuste käsutuses olevad vahendid selleks ebapiisavad;

31. kutsub ELi ja liikmesriike üles lisama ökosüsteemide kontseptsiooni oma alusdokumentidesse ja näitajatesse. Hea eeskujuna võib nimetada näiteks Euroopa Keskkonnaagentuuri koostatud esimesi ökosüsteemi teenuste biofüüsilisi kaarte;

Uue eesmärgi saavutamise rahastamine

32. toob esile, et praegused eelarvevahendid bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks ei ole piisavad seatud eesmärkide (sh Natura 2000 eesmärgid) saavutamiseks, ja kutsub üles märkimisväärselt suurendama rahalisi vahendeid 2013. aasta järgsetes ELi eelarvetes. Uute toetuskavade ja direktiivide väljatöötamisel tuleb tagada, et toetust ei eraldataks meetmetele, mis võivad kahjustada bioloogilist mitmekesisust;

33. palub Euroopa Komisjonil muuta ELi rahaliste vahendite eraldamine võimalikult tõhusaks ning lahendada eelkõige praegune bioloogilise mitmekesisuse ja keskkonna valdkonna alarahastatus struktuurifondidest, ning otsima viise parandada integreeritud mudeli tõhusust bioloogilise mitmekesisuse ja Natura 2000 rahastamiseks;

34. kordab oma üleskutteid⁽⁴⁾ kohaldada riigiabile juurdepääsu reguleerimisel keskkonnasäästvuse nõuet, eelkõige seoses ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitikaga. Komitee kutsub muuhulgas liikmesriike üles tagama, et eri majandusharud panustavad õiglaselt ökosüsteemi teenuste taastamise kuludesse;

35. soovib Euroopa Keskkonnaagentuuri hiljutistest soovitusetest⁽⁵⁾ tulenevalt reformida ühist põllumajanduspoliitikat viisil, mis võimaldab toetada senisest enam kõrge loodusliku väärtusega põllumajandust;

⁽⁴⁾ CdR 22/2009 fin, CdR 218/2009 fin.

⁽⁵⁾ Euroopa Keskkonnaagentuuri tehniline aruanne nr 12/2009 „Distribution and targeting of the CAP budget from a biodiversity perspective”.

36. kutsub Euroopa Komisjoni üles looma kohased rahastamis-mehhanismid, et võimaldada kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel tõsta suutlikkust bioloogilise mitmekesisuse säilitamisel ja vähenemise peatamisel oma piirkonnas ning edendada heade tavade tutvustamist piirkondade vahel;

Invasiivsed võõrliigid

37. märgib, et invasiivsete võõrliikide ohtlik mõju bioloogilisele mitmekesisusele on aktuaalne küsimus kogu maailmas, millest annavad tunnistust bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste viimasel viiel konverentsil sel teemal vastu võetud otsused;

38. märgib, et 2003. aastal võeti Berni konventsiooni raames vastu invasiivsete võõrliikide Euroopa strateegia. Dokumendi „ELI tegevuskava 2010. aastani ja edaspidiseks“⁽⁶⁾ 5. eesmärgina kutsutakse liikmesriike koostama invasiivsete võõrliikide alaseid riigisiseseid strateegiaid. Seoses sellega kutsub Regioonide Komitee Euroopa Komisjoni taas kord koostama invasiivsete võõrliikide käsitlevat ELI strateegiat⁽⁷⁾.

39. rõhutab, et kliimamuutused on üks tegur, mis põhjustab liikide levikut ning et levik jätkub ka eesolevate kümnendite vältel, luues sellega omakorda soodsa pinnase liikide muutumiseks invasiivseteks;

40. väljendab kahetsust avalikkuse vähesest teadlikkusest üle invasiivsete võõrliikide põhjustatavatest ohtudest. Rohkem teadmisi nimetatud teema kohta ja sellest parem arusaamine on väga oluline avalikkuse aktiivsemaks kaasamiseks ja harjumuste muutmiseks, et aidata kaasa invasiivsete liikide sissetoomise tõenäosuse ning nende leviku soodustamise riski vähendamisele, samuti nende tuvastamisele ja jälgimisele. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on kohaliku tasandiga suhtlemiseks parimas positsioonis ning aitavad sellega parandada kodanike arusaamu ja tõsta nende aktiivsust;

41. juhib tähelepanu, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused täidavad oma rolli ka läbi haridussüsteemi ja maaomanikena. Lisaks saab nende vastav personal aidata liikmesriikide valitsusasutusi invasiivsete võõrliikide probleemi lahendamisel, tehes koostööd valitsusväliste peamiste huvirühmadega ning kasutades tuvastus- ja järelevalvesuutlikkuse parandamiseks optimaalselt olemasolevat suutlikkust ja ressursse;

C. Regioonide Komitee panus ÜRO bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni ning konventsiooni osaliste kümnesse konverentsi (COP 10)

42. nendib, et bioloogilise mitmekesisuse küsimusi ei piira riigipiirid ning nõuab seepärast tungivalt sidusate meetmete võtmist mitte üksnes ELi, vaid ka rahvusvahelisel tasandil;

⁽⁶⁾ Euroopa Komisjoni teatisele „Bioloogilise mitmekesisuse hävimise peatamine 2010. aastaks ja pärast seda“ (KOM(2006) 216 lõplik) lisatud dokument SEK(2006) 621.

⁽⁷⁾ CdR 22/2009 fin.

43. rõhutab, et bioloogilise mitmekesisuse, sealhulgas ökosüsteemi teenuste säilitamine ja taastamine peab toimuma ülemaailmselt, et see aitaks kaasa vaesuse kaotamisele, toiduohutusele ning kohaliku tasandi arengule kogu maailmas. Komitee on arvamusel, et sellest tulenevalt on bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni rakendamine keskne vahend aastatuhande arengueesmärkide, eelkõige keskkonnasäästvust käsitleva 7. eesmärgi saavutamisel;

44. palub ELil ja Euroopa Komisjonil tungivalt kaaluda Regioonide Komitee määramist konventsiooni osaliste kümnesse konverentsil osaleva ELi delegatsiooni vaatlejaliikmeks, et tagada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste korralik esindatus mitte üksnes riikide delegatsioonide, vaid ka ELi delegatsiooni koosseisus⁽⁸⁾;

45. teeb ettepaneku anda panus bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni ja konventsiooni osaliste kümnesse konverentsi deentraliseeritud koostöö edendamise kaudu Euroopa ja arengumaade kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahel bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemide säästva haldamise valdkonnas;

46. nõuab tungivalt, et konventsiooni osaliste kümnesse konverentsil võtaksid konventsiooni osalised programmiperioodiks 2011–2020 vastu läbivaadatud ja ajakohastatud strateegiakava, et tagada bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste strateegilise planeerimise järjepidevus pärast 2010. aastat;

47. tervitab strateegiakava eelnõus sisalduvat sätet selle kohta, et ökosüsteemide säilitamine ja taastamine pakuvad kulutõhusaid viise kliimamuutustega tegelemiseks, mis avab mitmeid võimalusi bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks ja säästvaks kasutamiseks;

48. nõustub, et kliimamuutuste ning bioloogilise mitmekesisuse vähenemise küsimuste lahendamiseks vastastikku tugevdaval viisil ning Rio konventsioonide raames toimuvate ülemaailmsete protsesside võimaluste optimaalseks ärakasutamiseks on tarvis rahvusvaheliste ja riigi tasandite suuremat ühtlust;

49. mõnab, et seni võetud meetmed bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni elluviimiseks ei ole olnud piisavad 2010. aasta rahvusvahelise eesmärgi saavutamiseks;

50. toetab strateegilisi eesmärke ja 2020. aasta üldisi ja teisesid eesmärke, mis on ühtviisi saavutatavad ja mõõdetavad ning pakuvad riigi ja eriti piirkondlike eesmärkide kaudu tõhusama raamistiku. Komitee teeb ettepaneku vähendada meetmete arvu, et strateegia oleks arusaadavam ja eesmärgistatum;

51. pooldab uue üldeesmärgi püstitamist, millega pannakse selgesõnaliselt kõigile bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osalistele kohustus kaasata 2020. aastaks kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused konventsiooni elluviimisesse. Kaasamine peab hõlmama eelkõige bioloogilise mitmekesisuse riigi tasandi strateegiate ja tegevuskavade läbivaatamist ja elluviimist ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste suutlikkuse suurendamise toetamist;

⁽⁸⁾ 4. veebruaril 2010 saatis bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni sekretariaadi peasekretär kõikidele konventsiooni osalistele teatise, milles palus moodustada kohalikest linnapeadest ja muudest omavalitsuste liikmetest delegatsioon COP 10 konverentsil osalemiseks.

52. ergutab bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste kümnendat konverentsi võtma vastu eraldi otsust seoses kohalike omavalitsustega ja võtab sellega seoses teadmiseks bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni otsuse eelnõu osaliste kümnendale konverentsile, kus käsitletakse linnu, kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi ning bioloogilise mitmekesisuse ning selle esialgse tegevuskava 2011–2020 linnade, kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning bioloogilise mitmekesisuse jaoks ⁽⁹⁾. Sellist asjakohast kava on vaja selleks, et edendada ja arendada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste märkimisväärset panust bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni strateegiakava 2011–2020

elluviimise. Komitee tunnustab sellega seoses programmi „Maa- ilma partnerlus linnade ja bioloogilise mitmekesisusega tegelemisel” ning rahvusvahelise kohalike keskkonnaalgatuste nõukogu (ICLEI) programmi „Bioloogilise mitmekesisuse kohalik meede (LAB)”;

53. võtab teadmiseks linnade bioloogilise mitmekesisuse Singapuri näitaja tutvustamise konventsiooni osaliste kümnendal konverentsil. Nimetatud näitajat tuleb edasi arendada, et seda saaks vabatahtlikult kohaldada ka muude pädevate asutuste suhtes.

Brüssel, 10. juuni 2010

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

⁽⁹⁾ 27. jaanuari 2010. aasta dokument http://www.cbd.int/authorities/doc/CBD%20Plan%20of%20Action_2010_01_draft.doc.